

foreslaaede Asyl tænkes overdragen, fra alle Sider har fundet en anerkjendende Omtale af sin Virksomhed, hvortil ogsaa den ærede 2den Lands- thingsmand for 1ste Kredts sluttede sig; men skal der være virkelig Konsekvens i denne Anerkjendelse, ogsaa fra det ærede Medlems Side, forekommer det mig dog ret naturligt, om man havde den Tillid til denne Mand, at, naar han siger: Jeg er istand til at lede dette Asyl ved Siden af min øvrige Virksomhed paa forsvarlig Maade, man da virkelig ogsaa tror, at han fornaar det og for- staar at bedømme Forholdene rigtig. Ja dersom det var en Mand, som ikke ved sin Virksomhed og ved den hjærlige Opoffrelse, hvormed han har helliget en stor Del af sit Liv til et Arbejde i Samsfundets Tjeneste, som synes i det Hele at have vundet Anerkjendelse og gode Resultater, vilde naturligvis Stillingen her, idet der var Tale om at overdrage en saadan Anstalt til en Privat- mand med ukjendte Gøner, være en ganske anden. Men i det Dieblit der, som sagt, foreligger For- slag, hvorved man kan komme til at opnaa et Gode mod en saa forholdsvis billig Udgift for Statskassen og ved Siden deraf have en saadan moralsk Garanti for en forsvarlig Ledelse, som jeg tror, den paagjældende Vands personlige Virksomhed hidtil afgiver, saa forekommer det mig, at man maa betænke sig to Gange, inden man vrager et saadant Tilbud og kaster Sagen ud i en uvis Fremtid. Med Hensyn til de Bemærk- ninger, som ere gjorte om Vassehuset, at man først burde have spurgt dets Bestyrelse om, hvor- vidt den vilde overtage en saadan Entreprie, forekommer det mig, at det harmonerer ikke ganske med, hvad der blev udtalt ved 1ste Behandling, og med den, som det synes, almindelige Mening, at en saadan Anstalt ikke burde være i Kjøben- havns umiddelbare Nærhed; thi det maa vistnok indrømmes, at Vassehuset, der, efter som Kjøben- havn har udvidet sig og maaflue endnu mere vil udvide sig paa den Kant, er og kan blive endnu mere generende saavel for Omgivelserne som for de paagjældende Asylindivider. Naar det er sagt af det ærede 6te Medlem for 9de Kredts (Suel) i Motiveringen til hans Vdringsforslag til Dags- ordenen, at Sagen fremmes lige hurtigt, tror jeg ikke, han har Ret deri. Jeg tror ikke, det er ensbetydende hverken for den haitærede Minister eller for Sagen i sin Almindel- lighed, om Lovforslaget gaar sin naturlige Gang gennem Rigsdagen, saalænge Sessjonen strækker til, eller man standser den her ved en motiveret Dagsorden, og jeg forstaar saa meget mindre dette Vdringsforslag til Dagsordenen, der i Grunden er en helt anden Dagsorden end den oprindelig foreslaaede, idet den jo udelukker det af den op- rindelige Dagsorden, som egentlig er Kvintessens deri. Spvad enten jeg altsaa ser paa Dags- ordenen i sig selv eller paa Sagen i sin Almindel-

ligbed, er jeg ikke i Tvivl om at maatte stemme mod Dagsordenen og ønske Sagens videre Fremme.

Saffner: Det er kun nogle korte Be- mærkninger, jeg skal tillade mig at fremkomme med i Anledning af det Foredrag, vi hørte igaar fra den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kredts (Bloug). Den ærede Landsthingsmand var saa ventlig at udtale, at jeg og en anden Lands- thingsmand, som ogsaa igaar havde Ordet, i Al- mindelighed havde et klart Blik paa de Sager, som forelaa her i Thinget, men ved denne Leilig- hed havde det flaaet feil. Jeg kan nu meget godt forstaa, at den ærede Landsthingsmand, naar vort Blik paa en Sag falder sammen med hans, finder det klart, men naar det Modfatte er Til- fældet, finder det taaget, men jeg kan ikke se, at den ærede Landsthingsmand har fremsat noget Bevis for, at hans Paastand igaar var rigtig. Den anden Behreidelse, han rettede imod os, var den, at vi lede under den almindelige danske Skjøde- synd, at, naar man en lang Mærkke havde for- sømt at gjøre Noget ved en Sag, som fortjente at komme under Behandling, fik man paa eengang et saa forferdeligt Pastvært, at man stormede afsted, uden at se efter, om det, man bragte tilveie, og- saa i og for sig var rigtig og godt. Jeg tror for mit Vedkommende ikke, at jeg lider af en saadan stor Lyst til Pastværk. Jeg skal indrømme, at det altid er vanskeligt at fælde en rigtig Dom om sig selv, men naar jeg ser tilbage paa min Styrelse af private og offentlige Anliggender, skulde jeg tro, at man snarere var berettiget til at bebreide mig, at jeg var for tung, end at jeg gjorde mig skyldig i Pastværksgjerninger. Ende- lig udtalte den ærede Landsthingsmand, at det, det især kom an paa, var, at Begyndelsen ved en Gjerning var god, men dersom vi fulgte Lovfor- slaget, vilde vi efter hans Overbevisning i den Retning gjøre en meget daarlig Begyndelse. Jeg er nu atter fuldkommen uenig med det ærede Medlem, idet jeg finder, at vi ved at vedtage dette Lovforslag netop ville gjøre en overordentlig god Begyndelse, og jeg kan i saa Henseende hen- holde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordsrører for Flertallet (Berg) og af den ærede Landsthingsmand her lige overfor (S. Pedersen). Jeg mener, at ved at vedtage Lovforslaget er Be- gyndelsen god, fordi den er snar, hurtig og tidli- gere, end enhver anden Begyndelse vil være. Dernæst foregriber den jo slet ikke en anden se- nere Ordning af det hele Anliggende. Jeg skal her kun henpege til, at den foreslaaede private Anstalt langt fra vil være tilstrækkelig til at op- tage det Antal uheldbelige Skiboter, der findes omkring i Landet, men at det vistnok vil være nødvendigt at oprette mindst en Anstalt til. Denne Anstalt kunde oprettes i Sylland, hvor man da, hvis man vilde, kunde gjøre Forsøget med Stats-